

სენობის უპრცელი

სურათებიანი დამატება

დამაბამი № 272.

306ად, 21 ნოემბერი 1904 წ.

ნაბითის № 2677.

ხელის მოწიად 1905 წლისათვის.

უველ დღიერი გამოცემა

წელიწადი „სენობის უპრცელი“ მ. კ. კ.

სურათებიანი დამატებით.

ფასი გაზეთისა გაგზავნისა:

ცაქცხისაში და ტფლისში ერთ- სა წლით	6 მან.	წელიწადი ფასი განაწილებს: ხელის როცრისათაჲვე 4 მან. და დარჩენილ პირველ მარტამდე	9 მან.
--	--------	---	--------

უველ დღიერი ეურნალი „მოამბე“ წელიწადი შეთორმეტეცე
ფასი ეურნალისა გაგზავნისა:

ცაქცხისაში და ტფლისში 1 წელიწადი	10 მან.	წელიწადი ფასი განაწილებს: ხელის როცრისათაჲვე 4 მან. და დარჩენილ პირველ მარტამდე	13 მან.
-------------------------------------	---------	---	---------

უფასოდ გაგზავნისა

მოლოდ ქალაქ ვარდგახაჲნი ფაქცხის ხარჯისათვის უნდა დაეხატონ
1 მანეთი, რომელსაც ხელის მოწიანათაჲვე უნდა იღონან შემოკრძილო.
წელიწადი ფასის განაწილებს: პირველად 4 მან. ქალაქ ვარდგახაჲნი
ფასის და 3 მანეთი ტფლისსელთათვის. 1-ლ მარტამდე 3 მან., 1-ლ ფავის-
ტომდე — დარჩენილ.

(გარკვეული უნდა დაწეროს სახელი გამოცემისა, რომელსაც იწერთ)
როგორც იქნობის ფურცლისა, ისე გამოამხიხნო მოლოდ წელიწადი ხელის მო-
წიერი გაგზავნებათ თნაშულება გამოიწილო ესანაილ მწერლის სერვანტისის

დონ-კიხოტი

ღარეს სურათებით

ეს თხზულება ნაიარკნაი ნიკოლოზ ბაილიშვილის მიერ და შობიარკნული
ფარდის ფარადულ თარგმანით აღედგინა წარმოადგინა ხელის მოწიანათ.
ორი ტომი შეიცავს 1100 გვერდს (200 სურათით) პრეპიად დარიბგებულ
ფასიგების ნაწერების ფორმატისას.

1905 წ. ხელის მოწიერი დარიბგებათ პირველი ტომი, ხოლო მეორე
ტომი გაგზავნებათ 1906 წლის ხელის მოწიერი.

კენც 1908 წ. ა. ი. ხებრევის ვერნალ-ვახიშვი ზელოს მოწიერის ვებრობას,
ის შედგობას 1908 წლის დილეს მიიღოს მეორე ტომი, რომლისაც დაუ-
მეტებს 3 მან. 50 კაპ. ტფლისში (ტფლისი) და 3 მან. 20 კა. რეფლისს
კარდ 2 მარტამდე, აგრადვე 1908 წ. ახალი ზელოს მოწიერი მიიღოს პირ-
ველ ტომს ახვე პირიბით.

პრემის გაგზავნად ტფლისს გარედ ზელოს მოწიერებმა უნდა დაეხა-
ტონ 70 კაპ. წელიწადი ფასის გაიღო.

კარდ ამის ამომხიხნო წელიწადი ხელის მოწიერი გაგზავნებათ

მასალისი საბერძნული ნიშნობისათვის

საკონსულირის დივი გიორგის პისა და მის შუქისა,
ეს წიფი ახლად ნაბიან ზელო ნაწერიდას იხვეცება და შეიცავს 200 გვერდს
ბერძნული ნიშნობისა დოკუმენტისა.

რედაქციის კანტორის ღარესი: ვაქის დიდი ქუჩა, პირ. ამს. სადგომში.
ფოსტის აღმისი: Типография „Мояль“ — „Плюсь Пурели“.

* * *

მომეცა შეება...
სურვილი აშუება
გელაინდებო გულე მწადის, მწეურია,
სად მიხვაცხათ,
თეთი იაზრით
ციო გავი ნაბი მიხსნურია!..

მსურს იქ თარეში,
იმ ვრდელ არეში,
რომ იგუგუროს ამ ბეჭე გულმა
და სანავარდო,
საია-ვარდო
კამისხაგონისნა თეთი სიუგარულმა.

ძალთა მტრება,
ანდამტება
ვიგრძენ დიადი, დასრულდა ტანვევა
და წარსულ დროის,
ვატევი სამთავროის
ბნელეუ სინაილდე მითგაიმარვეს!..

სულს შეეთვისა,
ერომ-ეთვისა
ეს წინათგონობა ზღვა-უღვევლი
და ეს ნაბიოვი,
ცაური ნიჭი—
თეთითნ სეჭება დაუდგვევლი!..

ზედ დურდნობილი,
მესხებს-დნობილი
წინ მიხსნარაფე მზად და მზად
და აგვცადებ,
რასც ვადაადებ
სამომავლისით დღეს წინასწარდა!..

მანამ კი ტანეულს,
ზღვ-ფეს შეუაჭვეულს
გრდემდად დაგუდა მსურს გულ-ფიფროსა,
რომ ედსტურის
და დამწერის
ცრუმელი, შეგ-თელი შეინფივარდა!..

დეე იმ გრდემში,
იმ ფიფრა-კრდემში
გამოქვეყნდეს, იწროთ ის ძალა,
რითაც აღვაფსოთ
სამომავლისით
და რაიც მავნებ დღეს მოგვადდა!..

რომ ნათლის სეკტად
სხივ-კინა, ერთად
ერს მოვედინოს ის ცის მანანად
და იმის გულმა,
მრავალ-ტანეულმა
შუის ამითეთის თეთი შადრევანდა!..

მომეცა შეება...
სურვილი აშუება
მწადის, მწეურია სახალთა-ძალთ
და ამ მანარეს,—
ამ წიდა ტანეულს—
მზა ვარ სიბოცხლე მთლად ვანგვევლი!..
დ. თამაშვილი.

წარალი მემორატანი

შეო თინებავ, შეე თივლაუ;
ვარდად კაბლით ნემს გულზე,
სახეს ნუ მალავ, მანეურე,
თეთის ნამოცხვად ნანეურზე

და ჩემი სულის ნაშობი
ჭკობინდება, ჭარიმე!
ნუ შიშობ... თვალს არ ვატარებ,
შუამდ გულათა ვტრინიმე!

მიწა უფერულს ჭკავს, ცა ძუნწობს,
გარსგვლავი არსად ანთია;
ტატრობზე ჭირინავს ღრუბელი,
მივარე ბნელს ვუღრბართა.
თოვლია, უნდა ბრალს აასხერვს,
ქარიშხალი ჭქრის ტვეუელად;
ნვავ ფოთლებს უღროჯოდ,
ნვავა ვერ გაღაუშელად.
ჭა, შევაბარო, საღამი
მოუვასთ სველიან გულას,
წინ გაღუშაღე შიგნისა ჩანცს
კვარცხლ-ბეკად სივარულას.

ახ, კარგად ვიცი, რომ ერთხელ
ჩვენთვისაც გამოადარებს,
მაგრამ ეს გული, ტუელი,
სისარულს აღარ იკარებს.
გაი თუ ჩაჭუნა საგულეს
როცა სამსლას სწურავდა
და განთიადის სხივებზე
ბნელთან სპრძლად სტურავდა.
არ, არ ჩაჭქნე სინთელი!
ტულის ზეგრდა ხომ კანეს...
გლაოვის ზარს როცა ჩამიჭკვრენ,
შეც მსურს დავესწრო იმ დღეს.
ჭა, შევაბარო, საღამი
მოუვასთ სველიან გულას,
წინ გაღუშაღე შიგნისა ჩანცს
კვარცხლ-ბეკად სივარულას.

შავი ოცნებაც, შავთვალაც,
ვარდად გაშლილ ჩემს გულზე,
სასხეს ნუ მალავ, შენგერე,
თათებს ჩამოგარავ ჩანკურზე
და ჩემი სულის ნაშობი
ჭკობინდება, ჭარიმე!
ნუ შიშობ... თვალს არ ვატარებ,
შუამდ გულათა ვტრინიმე!

ბ. ახოსანიძელი

ლოტბარი და მასწანადა

კომლია არი შუამწებდა, გრიოლ გავს.
(დასასრული*)

გულაც. შენ-კი ვიკრეს თავი?
ბეჭამი. თორმეტის წლით მიმბარბანეს... მაგრამ ვერ მო-
ვართვიმეთკი ვიფიქრე და გზიდან გავიქეცი. დამიჭირეს,
გამრთხვებს და ვიდუ მომიმატეს... მაშინ-კი ჩემს ბედს უფ-
რო ღრბიდ ჩაუტყვირდი და დავინახე, რომ არსილიან ჩემთვის
შველია არ არის და სრულიად ვილუბები,—ხალს ადამიანად
აღარ მივიჩნევი. მეც რაღაც არა-ჩვეულებრივ კაცად გადა-
ვიქეცი... სრულიად გავმეციდი... ფიქრად სულ ისა მქონდა,
როგორმე გამოვიტყულოყავ... და გამოვიქეცი კიდეც... (ბე-
სლანად) მეშვიდე წელიწადს გამოვიქეცი... (შეტად აფლავ-
ბულია) გინა შეგძლიან შენ, მამაღარა, გველიფიქრით ეკავოფილ-

მა, წარმოიდგინო, თუ რა არის სახალინიდან დნებარმდე ფე-
ხით მოსვლა? ვერა, ჩემო ძმავ, შენ ამას ვერ წარმოიდგენ...
მე-კი მოვიდე და სამი წელიწადი დნებარზე ტრევბს დავატუ-
რებდი... (ხაღუკუყუდა. ჰაჰსა) ეხლა შენ მიხედვრილი ხარ,
ჩემო კეთილი ბატონო, რომ ჩემი მდგომარეობა მიცვალბუ-
ლის მდგომარეობაზე უარესია... მიცვალბულის რა უტკრი,
მოკვდა—აღარაფერს არა ჰკრინობს და მე-კი გრძობა კიდე
მაქვს, სულიც შემრჩა, მაგრამ ხორცზე კი არა, მარტო
ძვლებზე... ი, რა არის სამწუხარო... მომწყენი, მომბე-
ზრდა მხეცივით სორაობეში მალეა მშვიტ-მწყურავლს და ში-
შველ-ტიტყელს... ოლონდ ადამიანდ მიცნის და რა ტან-
ჯვაც გინდა, მითხარა—ელაღე მივიღებ... ყველაფერს ავი-
ტან... გინდა ცოცხლად ტყავი გამაპრო? დიდის სიამოვნე-
ბით—ინებეს... თითონ იფიქრე, როგორღა მომეცანდა სა-
ხალინიშ გიდის შესრულებამდე, როდესაც იმედი მქონდა

ოქტის სისპრძლთის კარდლოში.—სურათი კასტრინისა.

გადწყვეტილი, რომ გინთავისუფლებამდე ვეღარ ვიცოცხ-
ლებე? მაშასადამე გამოდის იგივე: დაღუბული ვარ... მეც
გადწყვიტე ოსმალეთში გაცქეულოყავ... მაგრამ ფული სად
იყო? ავითვლითვიღე ერთი მოხუცი ვაკარი დადაკაცი... ვი-
ცოდი, უბეში ერთი ასიოდე მანეთი ჰქონდა შენახული,—
სტამბოლიდან ხილი მოსლიოდა... დავეღარაჯე ერთ ღამეს
და, აი, ამ კრისის ურთიოთ ჯახს... თავზე... ვვერცხვიით და-
უშხვრეი თავი... ვეცი უბეში, ჯიბეში—90 კაპეიკი აღმო-
ანდა... სხვის გადასცა იუ შეინახა სიღმე ფული—ეშმაკ-
მა იცის... ის ფული იმავე დამეს დეხარაჯე არაყში და ბე-
ბერი კი დამვიწყდა... ხომ გავიგინე, ჩემო ბატონო? ჰო და
ვერვა... მე ეხლა აღარაფერისა არ მეშინიან... სახალინიზე
გნებავთ? ინებეთ... რით არის იქ ცული? იგივე ტანჯვა,
წვალბემა... მუღად და ყველიან... მოვინდომებ—კიდე გავი-
ტყევი... აღარაფერი შენახება, არც მებრალბება. აი, ეხლა
შენ მოვალეა და არ შემებრალბები, იმიტომ რომ გავმეციდი...
გამამხეტეს და საზღვარიც აღარ ვიცი...

გულაც. (შუამწებუდა) არა... მე რად უნდა მომკოლა?
ბეჭამი. რად მოვკალი დიდაკაცი? ოქრება შენ უბეში ასი
კი არა, ათასც ვიღვეს? შენა შეგობრებე შენ თავისდა გვა-
რად ვავსებენ. ჩემთვის-კი არც შენ და არც არავინ სხვა

ერთ გროშადღე არა ღირხართ... (შაჰუ. ერთმანეთს მისწერე-
ბიან. პოლეს გულზე ხელს დააგაფეს) გაიგე, გაიგე, ჩემო კარგო
ბატონო, რომ მე სული და
გული მომიკლეს... აღარა
მაქვს არც გრძობა, არც
გონება, არც სიბრალული...
მე ვარ ეხლა მემობარი, სისხლის
მღვრელი და არც არავფრის არ
მეშინიან... (ადელებიასკან სუღი
ესუება, შათოლფანე სუღი და-
ასხამს ლუღს, გაღჭრაფეს, თავს
ზეღებზე დაჟინდის და მთეღას
ტანით ჩაიკეგება).

გულაგ. (ძივა და მხრებზე
ზეღს დაღეს) გეძინება?
ბუზამ. დავითევერ... (შაშა-
ზეღას) წასვლის დროა.

გულაგ. აქ დამიბინე...
ბუზამ. შვი... მოიტა ჩემი
დანა... (ხადეს დანას, გასწმინდს
სახელოზე, შერე ზეღის გულზე
დასომს) სულ დამოგვეღა
ძვლებზე... (გულაგონფეს ქვეშა-
ღან გაჭეღაფეს) შენ ფული ვაქვს?

გულაგ. (უკან დაიხეხეს) როგორ თუ ფული?
ბუზამ. ისე, ფული... ერთი თუმანი მასხსებ, ოსმალეთში
ვიშოვი და გამოგაგზავნი... თუ ვერ გამოგაგზავნი, ნუ გე-
წყინებს...

გულაგ. იცი, მეგობარო, სიამოვნებით მოგეცემდი, მაგ-
რამ ეხლა ხან... ოც რიცხვამდე სულ ეს არის ჩემი თანხა:
(გადმოჭურას ქისიან ფულს და სთელას) ათი შაური... თურამეტრი
შაური... მანეთ-ნახევარი... ორი მანეთი... ოთხი მანეთი და
თხუთმეტრი შაური...

ბუზამ. (მასწერება) თითონ გვირღებდა გინა?
გულაგ. როგორ გიხბრა... მინაც და მინც არა კვირი-
ღება...

ბუზამ. (ხელს დაიჭეღეს) კარგი, შეინახე... იქნებ იოღად
წავიღად...

გულაგ. (შეიწუწუებულად) ნუ თუ კიდევ უნდა მოკვლა ვინმე?
ბუზამ. (დამაღათ) ვინ იცის?

ბას მოშორიღ და შენა გვინა ყვეღაფრის შორიჩი? შე უღ-
მერთო, ღმერთს რას ეუზნები?... რას ჩაღიხარ... ჰა?

რესების დაბრუნება დაიხანის ბრძოლის შემდეგ.

ბუზამ. (ხელს გაიჭეღეს) თავი დამანებე...

გულაგ. (მიგაღება გამოღს, ამოღებს შატრა უფოს და შოი-
ტანს, გააღეს და კეებს რადგან. პოლეს ამოღებს თხლე ქა-
დაღაშო გაჭეღულ ოქროს და ბუზამანას წინ დააგაფეს). აჰა! თი-
ღე ეს ოქრო... დღის სახსოვარია... მე-კი არა, დღეა-ჩემი
გისხნის ბოროტებისაგან წაიღე, შე საზიღარო...

ბუზამ. (განრისტებულად გამოღება) არა... არ მინდა...

გულაგ. (განრისტებულად სტოღზე ხელს დაჭჭრაფეს) როცა გა-
ძღვე, აიღე... ამ ფულით შენს კინის უროს ვეიღღლო,მ,
გაიგე? მე დამიტოვე!

ბუზამ. (გაქრის შემდეგ ურულ) კეთილი...

გულაგ. (მოწყებულად) იი, გვრ სუღობა... (უფოს შეინახეს)
ეხლა დაწე, დამიბინე... დიღით გათენებაღის წაღი, შეი-
ღლებს სკორღუენკემ შემოიაროს... აჰა, ბალიში, დიღე...
(საღაშს გააღაფეს).

ბუზამ. (შარხეღად საღაშზეღ ხელს გააღეს) გაეკუქ-
კიანბე...

გულაგ. მრეცხავებიც იმიტომ არიან, რომ
გარეცხონ... გამართე ფხებები, ისე დაწე... ნუ
მოკუნტულხარ...

ბუზამ. (დაწეება და გააჭეღება)
გულაგ. ჰეი, ბეზინიანე კაძინდეს?
ბუზამ. არა...

გულაგ. საშხრღ აზი გამოიარე?
ბუზამ. შო... ორინბურგისკან...

გულაგ. აქღმებები ნახე?
ბუზამ. ენახე...

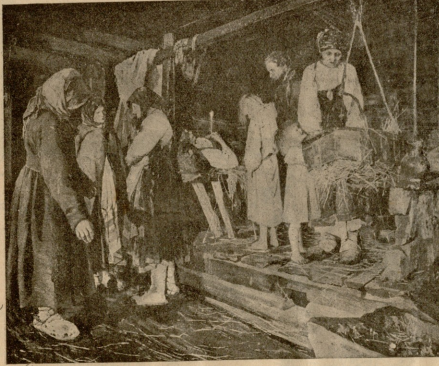
გულაგ. არა მღერიან?
ბუზამ. (შაჰუს) ფრინველი ხომ არ არის,
რომ იმღეროს... აქღმები იგევე ძროხაა, შოლოღ
კუზინია...

გულაგ. ჰღმუის?
ბუზამ. არა, უფრო აფურთხებს...

გულაგ. ხმა სულ არა აქვს?
ბუზამ. ზოგჯერ დიაციკრებს... აი, შავილი-
თაღ, კატს რომ კულზე ფხები დაღდა და დამინ-
ვღებს... შოლოღ უფრო შაღდა...

გულაგ. ჰაბა, ერთი გამოგონე, როგორ...
ბუზამ. რად გინათო?

გულაგ. აი, შინგების დღეოღღღღ... კი, შენ შინც
ეღრ გაიღებ... აბა, გამაგონე...

სიკვდაღის მიახლოება. — სურათი ორღოღის.

გულაგ. (ადეღებულად გააღე-კამიღღღ) შე... შე საზღე-
ლო... შე საზიღარო... შეცო, ბიბურტყო... ამ ძვეწიღეღე-

გულაგ. აი, შინგების დღეოღღღ... კი, შენ შინც
ეღრ გაიღებ... აბა, გამაგონე...

ბეზამი. (ღიღის ზაფხის შემდეგ სხარდად წერილის ხმით დაიკვლევს).

გულიკ. მაშ ვერ?

ბეზამი. ხმა წამსვლია, მიგრამ არა უშავს-რა, მივი-მსვლიეს (ზაფხა).

გულიკ. გმადლობ... დიდიხე... (დუმილია. გულიკონოვი ხერხებს და წიკვებს. ბეზამიანჯა ერთის გვერდიდან შიორენზე ტრია-ღებს... თუნდებს, მამლეების უფალი ისმის!

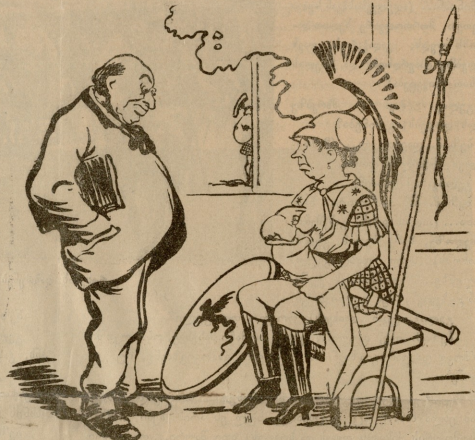
ბეზამი. (ერთმანად წამოღება, გაიხადეს ფანჯა-რაში; აიღებს თქრის, გასკეეს ქაღალდი და ჯიბეში აიღებს. უნდა სხვა ფული აიღოს, მაგრამ გადასვლის გულიკონოს და მოშორდება. ფეხს თითებზე მივა გულიკონოვთან, დაუხიქებს წინ, აკლებს სელზე, წამოიფხატეს ჭელს და ფანჯარაში გადასტვა. აქ აი-ღებს რაინის ურის, დასდებს ფანჯარაზე და ეჭქრება) შადღა.

გ. შაღავაშვილი

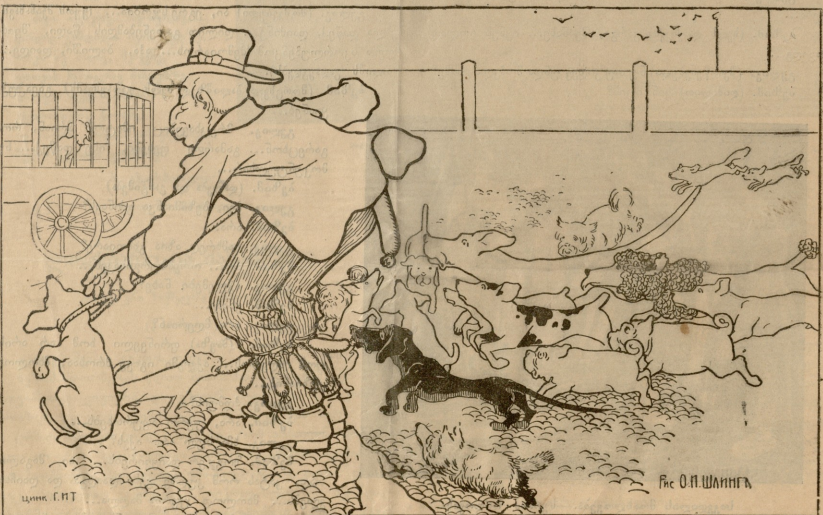
სხვა და სხვა ამბები

გულურთა ტომი. გერმანელი მიკეზური ფინ-შლიმაკ ერთადერთი მიკეზურია, რომელმაც ფეხი შე-სდგა გულურ ტომის „ბაკოვი“-ს საფეხობებში. ეს ტომი სტრუგურთან აფრიაკაში, კამერუნის შუაგულში. სულ თანს წელიწადია, რაც ბაკოვები ამ ადგილას დასახლ-დნენ. ჰაერში ზანკები ბაკოვების დღესაც უფლებ-ებს, ესე იგი უცხოელებს ეძიან. უფლება და ძალა ამ ტო-მის ცხოვრებაში უსრულეთა საჭიოს ხელში. ეს საჭიოა უმაღლესი სასამართლო. განაწინა საჭიომ ორ-ნაირი იღის: ან სიგელი ან სრული გამართლება. „ჭალი ბაკოვებში სხვა გულურებთან შედარებით ძვირად ფა-სობსო“.—სწერს ზემოსსწრეული მიკეზური. ეს ფასი 75 მანეთიდან იწყება და 250 მანეთით ითვლება. ჭალი

აქ სამედიკო მონა: მუშაობს დიდი სდამომე და ინსაეს ქარს. ბაკოვები კაცის მუშალება არან. სკამენ მტრების ხორცს, სარ. წუნოებს არავითარი არა აქვთ. არა სწამთ არც უმავი, არც ბო-როტი სულნი, არც სამთხე და ჟოფოხეთა. სჯერათ, რომ უთვე-ლი ცოფელი ამ ქვეყნადე დასეკება.

ანტრეპნენერი (არტისტ ქალს). მე თქვენ იმისთვის კი არ მი-ციქვით, რომ აქ ბეშეს ძუქე აწიოთ! ხე დაიცი-ფეთ, რომ ათიული ჟარის-კაცი ხართ...

რე. О. П. ШАИИНА

ახალი საქალებს ძაღლებს ხარჯის მისაყრეფად ტუფისძი.

რედაქტორ-გამომცემელი ალ. ჯანადანი